



EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

---

*Utskottet för rättsliga frågor*

---

**2011/2013(INI)**

25.1.2011

# FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om politiska alternativ för främjande av en europeisk avtalsrätt för  
konsumenter och företag  
(2011/2013(INI))

Utskottet för rättsliga frågor

Föredragande: Diana Wallis

## INNEHÅLL

	<b>Sida</b>
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION .....	3
MOTIVERING .....	8

## FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

### om politiska alternativ för främjande av en europeisk avtalsrätt för konsumenter och företag (2011/2013(INI))

*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av grönboken från kommissionen av den 1 juli 2010 om politiska alternativ för främjande av en europeisk avtalsrätt för konsumenter och företag (KOM(2010)0348),
- med beaktande av kommissionens beslut 2010/233/EU av den 26 april 2010 om inrättande av en expertgrupp för den gemensamma referensramen för europeisk avtalsrätt<sup>1</sup>,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 juli 2001 om europeisk avtalsrätt (KOM(2001)0398),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 februari 2003 med titeln ”En mer samordnad Europeisk avtalsrätt – en handlingsplan” (KOM(2003)0068),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 oktober 2004 med titeln ”Europeisk avtalsrätt och översynen av gemenskapens regelverk: Utvecklingen i framtiden” (KOM(2004)0651),
- med beaktande av en rapport från kommissionen av den 23 september 2005 med titeln ”Första årliga lägesrapporten om europeisk avtalsrätt och översynen av gemenskapens regelverk” (KOM(2005)0456) och en rapport från kommissionen av den 25 juli 2007 med titeln ”Andra lägesrapporten om den gemensamma referensramen” (KOM(2007)0447),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 oktober 2009 om gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i EU (KOM(2009)0557),
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 3 september 2008 om den gemensamma referensramen för europeisk avtalsrätt<sup>2</sup>,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 12 december 2007 om europeisk avtalsrätt<sup>3</sup>,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 7 september 2006 om europeisk avtalsrätt<sup>4</sup>,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 23 mars 2006 om europeisk avtalsrätt och översynen av gemenskapens regelverk: Utvecklingen i framtiden<sup>1</sup>,

---

<sup>1</sup> EUT L 105, 27.4.2010, s. 109.

<sup>2</sup> EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 31.

<sup>3</sup> EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 364.

<sup>4</sup> EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 247.

- med beaktande av Europaparlamentets resolutioner av den 26 maj 1989<sup>2</sup>, 6 maj 1994<sup>3</sup>, 15 november 2001<sup>4</sup> och 2 september 2003<sup>5</sup> i ärendet,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-.../2011), och av följande skäl:
  - A. Det europeiska avtalsrättsinitiativet, som syftar till att få bukt med problem på den inre marknaden som uppstått på grund av avvikande avtalsrättsliga regler, har diskuterats i många år.
  - B. Efter den globala finanskrisen är det viktigare än någonsin att tillhandahålla ett samstämt europeiskt avtalsrättsligt system som ska bidra till att realisera den inre marknads fulla potential.
  - C. Den expertgrupp som upprättats för att bistå kommissionen med att förbereda ett förslag till en gemensam referensram (CFR) har inlett sitt arbete och ett rundabordssamtal med intressenterna,
  - D. Enligt en undersökning som kommissionen genomförde 2008 säljer tre fjärdedelar av detaljisterna bara varor på sin inhemska marknad, och gränsöverskridande försäljning äger ofta bara rum i några få medlemsstater.<sup>6</sup>
  - E. Det har visat sig att tillämpningen av utländsk (konsument)lagstiftning i gränsöverskridande transaktioner enligt Rom I-förordningen<sup>7</sup> har medfört betydande transaktionskostnader för företag, särskilt små och medelstora företag. Dessa kostnader har beräknats uppgå till 15 000 euro per företag och medlemsstat.<sup>8</sup>
  - F. Dessa transaktionskostnader ses som stort hinder för gränsöverskridande handel, något som bekräftades av 60 procent av de europeiska detaljister som intervjuades 2008<sup>9</sup>, och 46 procent sade att harmoniserade regler skulle bidra till att öka den gränsöverskridande försäljningen.
  - G. Det finns tecken på att onlinemarknaden är fortfarande fragmenterad: enligt en undersökning kunde inte 61 procent av 10 964 gränsöverskridande testbeställningar utföras, bland annat för att nätbutikerna vägrade att hantera beställningar från de berörda konsumenternas land.<sup>10</sup> Å andra sidan verkar den gränsöverskridande näthandeln öka

---

<sup>1</sup> EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 109.

<sup>2</sup> EGT C 158, 26.6.1989, s. 400.

<sup>3</sup> EGT C 205, 25.7.1994, s. 518.

<sup>4</sup> EGT C 140 E, 13.6.2002, s. 538.

<sup>5</sup> EUT C 76 E, 25.3.2004, s. 95.

<sup>6</sup> Eurobarometer 224, 2008, s. 4.

<sup>7</sup> EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

<sup>8</sup> Ståndpunktsdokument från *UK Federation of Small Businesses* [brittiska förbundet för småföretag], om Rom I (2007).

<sup>9</sup> Eurobarometer 224, 2008, s. 4.

<sup>10</sup> KOM(2009)0557, s. 5.

konsumenternas möjligheter att hitta billigare erbjudanden<sup>1</sup> och produkter som inte finns på konsumenternas inhemska marknader<sup>2</sup>.

- H. Alla åtgärder som vidtas på det europeiska avtalsrättsliga området måste vara förenliga med det emotsedda direktivet om konsumenträttigheter.

### ***Den europeiska avtalsrättens rättsliga karaktär***

1. Europaparlamentet ser fram emot offentliggörandet av expertgruppens resultat och den pågående diskussionen om hur dessa ska användas.
2. Europaparlamentet är för alternativet att inrätta en frivillig rättsakt genom en förordning. Parlamentet anser att en sådan frivillig rättsakt skulle kunna kompletteras med en ”verktygslåda”, som borde bekräftas genom ett interinstitutionellt avtal.
3. Europaparlamentet anser att en ”verktygslåda” skulle kunna genomföras gradvis, inledningsvis som ett kommissionsverktyg som sedan omvandlas, när så beslutats av institutionerna, till ett redskap för unionslagstiftaren. Parlamentet påpekar att en ”verktygslåda” skulle utgöra den nödvändiga rättsliga bakgrund och det underlag som en frivillig rättsakt skulle kunna fungera emot.
4. Europaparlamentet anser att en frivillig rättsakt skulle ge europeiskt mervärde, särskilt genom att garantera rättssäkerhet med hjälp av EU-domstolens behörighet, som genast ger möjlighet att övervinna både rättsliga och språkliga hinder, eftersom en frivillig rättsakt givetvis skulle finnas tillgänglig på EU:s alla officiella språk.
5. Europaparlamentet ser ett flexibelt och frivilligt tillvalsinstrument som en övertygande praktisk fördel. Parlamentet uppmanar dock kommissionen till att inbegripa en mekanism för regelbunden övervakning och granskning i ett förslag till en frivillig rättsakt, med ett nära deltagande från alla berörda parter.

### ***Instrumentets tillämpningsområde***

6. Europaparlamentet anser att både avtal mellan företag och avtal mellan näringsidkare och konsumenter borde omfattas. Parlamentet betonar att konsumentskyddsnivån måste vara hög, eftersom obligatoriska nationella bestämmelser, även bestämmelser på det konsumenträttsliga området, skulle komma att ersättas.
7. Europaparlamentet ser ingen anledning till varför en frivillig rättsakt inte ska finnas tillgänglig som ett tillval både i gränsöverskridande och inhemska fall, då detta särskilt skulle gagna mindre företag, eftersom det är enkelt och kostnadsbesparande. Parlamentet anser emellertid att effekterna av ett inhemskt tillval på nationella avtalsrättsliga regler måste analyseras särskilt.
8. Europaparlamentet medger att e-handel eller distansavtal utgör en stor del av de gränsöverskridande transaktionerna. Parlamentet anser emellertid att en frivillig rättsakt inte borde begränsas till dessa typer av transaktioner.

---

<sup>1</sup> Se ovan, s. 3.

<sup>2</sup> Se ovan, s. 5.

9. Europaparlamentet anser att tillämpningsområdet för en ”verktygslåda” skulle kunna vara tämligen omfattande, medan en frivillig rättsakt borde begränsas till de centrala avtalsrättsliga frågorna.
10. Europaparlamentet ser fördelar med en frivillig rättsakt som innefattar särskilda bestämmelser om de mest vanligt förekommande avtalstyperna, särskilt försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster. Parlamentet upprepar sin tidigare uppmaning att inbegripa försäkringsavtal i tillämpningsområdet för den frivilliga rättsakten, eftersom det anser att ett sådant instrument skulle kunna vara särskilt användbart för mindre försäkringsavtal. Europaparlamentet framhåller att vissa särskilda frågor, i förhållande till vilka en frivillig rättsakt kan vara fördelaktig, har tagits upp, såsom digitala rättigheter och ekonomiskt ägande. Å andra sidan anser parlamentet att det kan bli nödvändigt att utesluta vissa typer av komplexa offentligrättsliga avtal.

### ***Praktisk tillämpning av ett europeisk avtalsrättsligt instrument***

11. Europaparlamentet konstaterar att det verkar finnas ett tydligt grupperspektiv bland små och medelstora företag där de förväntar sig att gynnas av en frivillig rättsakt, men påpekar att den borde utformas på ett sätt som gör att alla parter finner den enkel och lönande att använda.
12. Samtidigt som en frivillig rättsakt innebär att ett enda regelverk tillhandahålls anser Europaparlamentet att det fortfarande kommer att finnas behov att eftersträva bestämmelser om standardiserade handelsvillkor och -krav som kan återges i en enkel och begriplig form, som ska finnas kommersiellt tillgängliga för små och medelstora företag och med någon typ av system för förtroendemärkning som ska säkra konsumenternas förtroende.
13. Europaparlamentet påminner om att ytterligare arbete med gränsöverskridande alternativ tvistlösning, särskilt för små och medelstora företag och konsumenter, förblir en prioritet, men betonar att den alternativa tvistlösningen kommer att underlättas ytterligare om parterna använder ett regelverk som återfinns i en frivillig rättsakt. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till synergieffekter när den lägger fram ett förslag.
14. Europaparlamentet föreslår att brist på förtroende i de gränsöverskridande prövningssystemen även skulle kunna behandlas genom en direkt koppling mellan den frivilliga rättsakten och det europeiska betalningsföreläggande respektive det europeiska småmålsförfarandet.
15. Europaparlamentet konstaterar att konsumenterna sällan känner att de har valmöjligheter när det gäller avtalsvillkor eller då de ställs inför en situation av typen ”passar det inte, så låt bli”. Parlamentet är fast övertygat att en fördelaktig frivillig rättsakt i själva verket kommer att utöka konsumenternas övergripande valmöjligheter genom att ge fler affärsmöjligheter och stärka konkurrensen.

### ***Deltagande intressenter, konsekvensbedömning***

16. Europaparlamentet betonar den avgörande betydelsen av att intressenter från hela EU och olika verksamhetssektorer deltar, däribland rättstillämpare.

17. Europaparlamentet uppskattar att det redan finns en varierad geografisk och sektoriell bakgrund i både expertgruppernas och intressentgruppernas sammansättning. Parlamentet anser att intressenternas bidrag kommer att bli ännu viktigare så snart samrådsfasen är över och lagstiftningsförfarandet som sådant, vilket måste vara så inkluderande och överskådligt som möjligt, inleds.

18. I enlighet med principerna om ”bättre lagstiftning” erinrar Europaparlamentet om behovet av en heltäckande och genomgripande konsekvensbedömning där olika politiska alternativ analyseras, däribland alternativet att inte vidta europeiska åtgärder, utan att fokusera på praktiska frågor.

o

o o

19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

## MOTIVERING

### *I. Bakgrund*

Genom avtalsrätt regleras och organiseras transaktioner på den inre marknaden, och dess potential att både hindra och underlätta dessa transaktioner är därför uppenbar. Om man väljer rätt väg framåt på det avtalsrättsliga området kan det utgöra ett viktigt bidrag för att förbättra den inre marknads funktion och realisera marknads fulla potential för företag, särskilt små och medelstora företag, samt konsumenter.

De potentiella fördelarna med en europeisk avtalsrätt för den inre marknaden har diskuterats inom den interinstitutionella ramen och med allmänheten under många år. Parlamentet uttalade sig för första gången i frågan 1989. Kommissionen breddade debatten genom att utfärda ett meddelande 2001, i vilket den inriktade sig på tänkbara problematiska avvikelser i avtalsrätt som kan uppstå på den inre marknaden och möjliga handlingsalternativ. Mot bakgrund av svaren på detta samråd utfärdade kommissionen en handlingsplan 2003, i vilken den bland annat föreslog att en gemensam referensram skulle utarbetas, som skulle innehålla definitioner, gemensamma principer och modellregler i syfte att förbättra den europeiska avtalsrätts kvaliteten och konsekvens. I ett ytterligare meddelande, från 2004, föreskrev kommissionen en uppföljning till denna handlingsplan och föreslog också en översyn av unionens regelverk på detta område. År 2008 överlämnade kommissionen ett förslag till direktiv om konsumenträttigheter. När det gäller europeisk avtalsrätt och den gemensamma referensramen har kommissionen utarbetat två rapporter om utvecklingen på detta område, och nu har den åter föreslagit ett antal åtgärder på området i form av en grönbok.

Det ska noteras att parlamentet upprepade gånger, i sina olika resolutioner om ärendet, har instämt i de fördelar som de positiva effekterna av en avtalsrättslig ram förväntas ge den inre marknaden. Dessutom har parlamentet välkomnat idén om en gemensam referensram och insisterat på att parlamentet självt och de berörda intressenterna ska delta nära.

Syftet med betänkandet är att bemöta kommissionens nyligen framlagda grönbok om europeisk avtalsrätt och fastställa parlamentets prioriteringar på detta område.

### *II. Bevisning*

Med tanke på att alla avtalsrättsliga initiativ i mycket hög grad måste uppfylla faktiska behov hos och ta hänsyn till företagens och konsumenternas oro, anser föredraganden att all argumentation på detta område måste bygga på praktisk bevisning som hör samman med den rådande situationen på det avtalsrättsliga området och eventuella svårigheter som företag och konsumenter stöter på, särskilt vid gränsöverskridande transaktioner.

I betänkandet hänvisas det därför till flera olika aktuella uppgifter:

– *UK Federation of Small Businesses* [brittiska förbundet för små företag] beräknade i sitt ståndpunktsdokument om Rom I-förordningen från 2007 att det skulle kosta ett företag 15 000 euro att träda in på en annan medlemsstats e-handelsmarknad, och i de kostnaderna ingår utgifter för juridiskt bistånd, översättning och genomförande.



– För Flash Eurobarometerundersökning 224, 2008, om näringsidkarnas attityder till gränsöverskridande handel och konsumentskydd (*Business attitudes towards cross-border sales and consumer protection*), enligt de uppgifter som tillhandahållits, intervjuades sammanlagt 7 282 chefer i de 27 medlemsstaterna och Norge under perioden 30 januari–7 februari 2008. Bland de viktigaste resultaten kan följande nämnas (Viktigaste resultat, s. 4):

- Tre fjärdedelar av EU:s detaljister säljer bara på sina inhemska marknader. Dessutom är de företag som är mest benägna att bedriva gränsöverskridande detaljhandel medelstora och större bolag inom detaljhandeln.
- 60 procent av detaljisterna ansåg att de uppskattade kostnaderna för att följa de olika nationella lagar som reglerar konsumenttransaktioner var ett hinder som skapade problem för dem.
- Vidare visade det sig att 46 procent av detaljisterna var ense om att om de lagbestämmelser som reglerar konsumenttransaktioner harmoniserades i hela unionen skulle deras gränsöverskridande försäljning öka. 41 procent sade att den gränsöverskridande handelns omfattning inte skulle förändras. Samtidigt som 75 procent inte bedriver gränsöverskridande handel för närvarande var det enbart 41 procent som sade att de skulle fortsätta att inte göra det om bestämmelserna harmoniserades.

– Bakgrunden till den bevisning från kommissionens meddelande av den 22 oktober 2009 om gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i EU (KOM(2009)0557) som används, i enlighet med de uppgifter som finns i meddelandet, är följande: testshoppare i alla medlemsstater fick en lista över 100 populära produkter som de skulle söka efter på Internet och anteckna det totala pris som de skulle ha betalat om de verkligen hade genomfört köpen, samtliga fraktkostnader och avgifter inbegripna. Inhemska och gränsöverskridande erbjudanden, om sådana fanns tillgängliga, jämfördes. Även tillgången på produkter och om transaktionen kunde slutföras antecknades. Här nedan följer några av de uppnådda resultaten:

- Prisjämförelse: i 13 av 27 medlemsstater (Portugal, Italien, Slovenien, Spanien, Danmark, Rumänien, Lettland, Grekland, Estland, Finland, Ungern, Cypern, Malta) lyckades testshopparna i åtminstone hälften av fallen hitta erbjudanden i andra länder som var minst 10 procent billigare än de bästa inhemska erbjudandena (KOM(2009)0557, s. 3).
- Tillgång till produkter: inom ramen för det uppdrag som beskrivs ovan kunde testshoppare i Cypern, Malta och Luxemburg, men också i Litauen, Lettland, Irland, Belgien, Estland, Portugal och Finland, inte hitta åtminstone hälften av de 100 testprodukter som de skulle leta efter i inhemska nätbutiker (KOM(2009)0557, s. 4).
- Misslyckade transaktioner online: inom ramen för de 10 964 gränsöverskridande tester som utfördes var det i genomsnitt enbart möjligt att göra en beställning hos en nätbutik som inte fanns i samma land som konsumenten i 39 procent av fallen. 61 procent av beställningarna skulle inte ha kunnat genomföras, antingen för att nätbutikerna

vägrade att hantera beställningar från den berörda konsumentens land eller av andra anledningar.

Föredraganden anser att dessa uppgifter talar för att avvikelser i avtalsrätten avskräcker företag, särskilt små och medelstora företag, från att delta i gränsöverskridande handel och får att dem att avstå från att utnyttja de möjligheter och fördelar som den inre marknaden ger. Vidare bekräftar de att konsumenter missgynnas av ett begränsat produkturval, högre priser och lägre kvalitet på grund av försvagad gränsöverskridande konkurrens. Konsumenterna kan till och med helt förvägras tillgång till gränsöverskridande erbjudanden.

### *III. Betänkandets utformning*

Detta betänkande består av fyra delar: i den första och andra delen ges svar på de frågor som kommissionen ställde i sin grönbok, i den tredje och fjärde delen tas frågor som föredraganden anser vara av särskild vikt upp, särskilt frågor om den praktiska tillämpningen av ett europeisk avtalsrättsligt instrument och frågor om deltagande intressenter och konsekvensbedömningen.

#### *Den europeiska avtalsrättsens rättsliga karaktär*

Föredraganden ser gillande på alternativet att inrätta en frivillig rättsakt för europeisk avtalsrätt med hjälp av en förordning (alternativ 4). Det skulle kunna kompletteras med en ”verktyglåda” för kommissionen och lagstiftaren (alternativ 2), som skulle kunna genomföras genom ett interinstitutionellt avtal. Föredraganden anser att fördelen med en verktyglåda är att den kan inrättas tämligen snabbt. Den skulle kunna införas med hjälp av en strategi i flera steg, och först tillgängliggöras för kommissionen när denna ska lägga fram lagstiftningsförslag om avtalsrätt, och därefter, i ett andra steg, så snart ett interinstitutionellt avtal har slutits, för parlamentet och rådet när de ska lagstifta på detta område. Det faktum att en ”verktyglåda” skulle kunna utarbetas snabbt skulle garantera det första fälttestet av enskilda inslag i den gemensamma referensramen och första rättspraxis, och följaktligen skapa den rättsliga bakgrund mot vilken en frivillig rättsakt kommer att fungera.

Jämfört med till exempel befintliga internationella regler som Wienkonventionen om internationella köp av varor eller Unidroits principer för internationella kommersiella avtal, ser föredraganden en frivillig rättsakt som en klar fördel, som kommer att ge rättssäkerhet inom ramen för EU-domstolens behörighet och språklig mångfald. Föredraganden anser särskilt att det är positivt att en frivillig rättsakt kommer att utvidga parternas valmöjligheter och få fördelaktiga effekter om den anses gynnsam och väljs av parterna. Det kommer inte att leda till någon skada om den inte blir vald. Vidare anser föredraganden att en mekanism för övervakning och granskning kommer att vara av yttersta vikt för att se till att den frivilliga rättsakten håller jämna steg med marknadens behov samt rättsliga och ekonomiska utveckling.

#### *Instrumentets tillämpningsområde*

Föredraganden anser att både avtal mellan företag och avtal mellan näringsidkare och konsumenter borde omfattas av en frivillig rättsakt. Konsumentskyddsnivån måste vara hög för att säkra de förväntade effekterna på den inre marknaden.

Vidare menar föredraganden att en frivillig rättsakt skulle kunna göras tillgänglig som ett tillval både i gränsöverskridande och inhemska fall, men vill att frågan och de effekter som tillgängligheten till en frivillig rättsakt för inhemska transaktioner skulle få på den nationella avtalsrättens utveckling analyseras noggrant. Denna analys skulle kunna göras inom ramen för den konsekvensbedömning som måste åtfölja förslagen om ett avtalsrättsligt instrument.

Föredraganden konstaterar att det finns aktörer som vill begränsa ett framtida avtalsrättsligt instrument till e-handel eller distansförsäljning och medger att dessa avtalstyper skulle vara ett av de framtida instrumentets huvudsakliga tillämpningsområden, men föredraganden vill inte skapa en konstlad uppdelning mellan ”virtuella” transaktioner/transaktioner på distans respektive transaktioner som görs ansikte mot ansikte, och är därför emot en begränsning av tillämpningsområdet för en frivillig rättsakt i detta avseende.

När det gäller instrumentets materiella tillämpningsområde anser föredraganden att man borde fokusera på kärnfrågor inom avtalsrätten.

I fråga om särskilda avtalstypers omfattning anser föredraganden att bestämmelser om köp av varor ska prioriteras, liksom tjänstekontrakt. Vidare vill föredraganden påminna om att parlamentet redan i sin resolution av den 2 september 2003 betonade att ett tillvalsinstrument på områdena konsumentavtal och försäkringsavtal borde prioriteras. Det finns fördelar med en frivillig rättsakt särskilt när det gäller mindre försäkringsavtal. Dessutom är föredraganden intresserad av att undersöka vilka möjligheter en frivillig rättsakt kan ge när det gäller digitala rättigheter och ekonomiskt ägande, frågor som har tagits upp under de pågående diskussionerna. Å andra sidan ser föredraganden ett behov att tydligt fastställa gränser för de avtalstyper som omfattas. Det bör till exempel klargöras att komplexa offentligrättsliga avtal eller vissa storskaliga avtal på området offentlig upphandling inte ska omfattas av en frivillig rättsakt.

#### *Praktisk tillämpning av ett europeiskt avtalsrättsligt instrument*

I denna del tar föredraganden upp ett antal frågor som framstår som viktiga för den praktiska tillämpningen av en frivillig rättsakt.

Framför allt betonar föredraganden att de centrala målen bör vara rättsaktens enkelhet och att den ska kunna börja tillämpas. Dessutom måste en frivillig rättsakt betraktas mot bakgrund av standardvillkor och -krav, och det kommer att bli avgörande för användarna av den frivilliga rättsakten, särskilt små och medelstora företag, att det finns enkla och begripliga standardregler. Om något slags system för förtroendemärkning skulle införas skulle detta säkra ytterligare konsumentförtroende.

Vidare menar föredraganden att de synergieffekter som en alternativ tvistlösning, och även det europeiska betalningsföreläggandet och det europeiska småmålsförfarandet, ger borde eftersträvas.

Slutligen betonar föredraganden att en frivillig rättsakt kommer att ge konsumenterna större valmöjligheter.

### *Deltagande intressenter, konsekvensbedömning*

Föredraganden påminner om att det är av avgörande vikt att intressenterna deltar på ett omfattande och balanserat sätt. Kommissionens aktuella arbetsmetod som innefattar en expert och en intressegrupp säkerställer redan intressenternas deltagande. Föredraganden anser dock att det är viktigt att framhålla att processen inte har lämnat samrådsfasen ännu, och att lagstiftningsförfarandet som sådant ännu inte har inletts. Intressenternas deltagande kommer att bli särskilt viktigt under lagstiftningsförfarandet, som till varje pris måste vara öppet för alla och insynsvänligt.

Slutligen betonar föredraganden vikten av en omfattande och varierad konsekvensbedömning, i vilken en lång rad politiska alternativ undersöks och som inriktas på praktiska frågor som är viktiga för tillämpningen av en frivillig rättsakt.